

[Niels Helveg Petersen]

Efter vores opfattelse er det ikke ligegyldigt, om det sker på den ene eller den anden måde. Vi finder det rigtigt at fastholde de 90 pct., men at sætte et loft. Og hvorfor det? Fordi vi synes, der er noget rimeligt i, at man opnår en vis tilnærmelse af ydelserne i en situation, hvor bidragene til ordningen er af samme størrelse, ganske uanset om man får meget eller lidt ud af ordningen. Vi mener, det er rimeligt at nå frem til en situation, hvor dagpengekomensationen, arbejdsløshedskomensationen, er samme ydelse for samme bidrag, altså en tilnærmelse af niveauerne.

Jeg vil bl.a. gerne pege på, at det nuværende system er så mærkværdigt indrettet, at de lavestlønnede betaler det samme som højerelønnede på arbejdsmarkedet, men får et mindre udbytte af ordningen. Det er ikke rimeligt, og derfor er der god mening i at, skal vi sige presse ydelserne sammen omkring et maksimum som indledning til en større reform af dagpengesystemet.

Så vil jeg med risiko for, at det bliver uforståeligt, forsøge at nuancere nogle synspunkter på beskæftigelsesudviklingen i anledning af, hvad fru Anne Grete Holmsgård sagde. Vi befinder os i Danmark i dag i vores økonomiske politik spærret af to problemkredse. På den ene side er der et klart behov for, at vi forbedrer vores konkurrenceevne, at vi udrydder underskuddet på betalingsbalancen, og at vi ad den vej øger beskæftigelsen. For at opholde mig et øjeblik ved betalingsbalancen, så er det ikke nogen naturlov, at vi i Danmark i modsætning til de fleste andre lande skal have et kronisk underskud på betalingsbalancen, som er udtryk for en samlet mangel på konkurrenceevne i den danske økonomi. Hvorfor skulle det være særlig naturligt eller rigtigt? Det er vi nødt til at gøre noget ved.

Vi er altså på den ene side nødt til ved en række, jeg var lige ved at sige anstrengende øvelser at forbedre vores situation i forhold til udlandet for at forbedre beskæftigelsen og konkurrenceevnen. På den anden side erkender jeg da, som jeg tror mange i vort samfund gør, at dette ikke i sig selv vil afskaffe ledighed, at der er strukturudviklinger i gang i vores økonomi, som gør det vanskeligt at afskaffe ledigheden, at den teknologiske udvikling gør det vanskeligt, og at det derfor også stiller vores samfundsudvikling over for

store prøvelser end bare det at forbedre konkurrenceevnen osv. Vi har begge problemerne, og jeg synes, det er til gavn for hele diskussionen om sagen at holde sig det for øje.

Jeg vil gerne takke finansministeren for hans gennemgang af det socialdemokratiske udspil; jeg synes, det var godt at få forstand af, at få sammenlignet de størrelser, socialdemokratiet selv har stillet op som målene for den økonomiske politik, med det, som i øjeblikket tegner sig som mål for den økonomiske politik.

Dernæst vil jeg sige til hr. Gert Petersen vedrørende prisudviklingen, at jeg så godt som nogen ved, at det ikke er hellige og magiske tal, der står i rapporter, og det kan da vel tænkes, at prisudviklingen i 1985 bliver højere end de 3½ pct., som er nævnt. Det vil jeg bestemt ikke påstå at de ikke kunne blive, for der er mange forhold, der kan spille ind her.

Men det, vi kan konstatere i denne situation, er altså, at udsigterne for prisudviklingen er bedre, end de har været før. Lad mig føje følgende til: at hvis vi skulle gennemføre det økonomiske program, det alternativ, som hr. Gert Petersen talte om, ville i hvert fald pristigningen blive større, fordi det drejer sig om, så vidt jeg kunne høre det, at øge de offentlige udgifter og øge lønningerne, herunder ved fastholdelse og formentlig også udbygning af dyrtidsreguleringen. I en sådan situation ville prisstigningerne med sikkerhed blive større. Derfor har jeg kun den ene bemærkning, at selv om det altså blev 7 og ikke 6 pct., og selv om det skulle blive lidt højere til næste år end anslået af det økonomiske sekretariat, er prisstigningstakten i Danmark nu lavere, end den har været i en meget lang årrække.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det var megen snak, hr. Niels Helveg Petersen præsterede for at svare på mit spørgsmål om, hvorfor han fandt det berettiget at fjerne en tilskudsordning, der nedbringer prisen på mælkeprodukter og har gjort det gennem mange år, nemlig lige siden 1967, en tilskudsordning, som helt klart er til fordel for de dårligst stillede. Jeg må indrømme, at jeg blev hverken klogere eller dummere af